nume: Leslie Hawke
ocupație: cofondator OvidiuRo

INVITATUL LUNII

Foto: Corporate Media

LESLIE HAWKE este cofondatoarea asociației OvidiuRo, www.ovid.ro
Cu aproape 13 ani în urmă, „o americancă de 48 de ani" venea în România ca voluntar Peace Corps pentru a lucra cu o Fundație din Bacău. Astăzi, Leslie lucrează pentru a promova importanța educației timpurii în rândul copiilor dezavantajați. Misiunea asociației OvidiuRo, prin programul „Fiecare Copil în Grădiniță", este ca fiecare copil sărac din România să beneficieze de educație timpurie de calitate și să devină, astfel, un membru activ al societății.

Ce declanșează scânteia interesului pentru o cauză socială?

Am stat de vorbă cu directori și manageri de resurse umane care ar vrea să încurajeze voluntariatul în rândul angajaților lor, dar nu știu cum să facă asta într-un mod eficient.

De multe ori, un act de voluntariat nu oferă o experiență memorabilă. Este de la sine înțeles că, într-un voluntariat, răsplata revine celui care primește, nu celui care oferă, dar, să fim serioși, cine face ceva fără să simtă nevoia unei recompense?

Cu ani în urmă am fondat asociația OvidiuRo, împreună cu Maria Gheorghiu. Aducem la grădiniță 1.400 de copii săraci, cu risc de abandon școlar, din 20 de comunități. Credem că educația timpurie este esențială pentru dezvoltarea intelectului și investim în acești copii pentru a le permite să recupereze decalajul față de colegii lor mai norocoși. (Apropo, ne puteți susține trimițând 2 euro prin SMS la 8860.)

Mă uit la voluntarii noștri vechi și observ că implicarea lor nu este legată de noi, de ceva ce le-am oferit aici, ci mai degrabă de ei ca oameni, de convingerile lor deja existente. Pentru unii, cauza egalității de șanse în educație are o miză personală, emoțională. Cred în ceea ce facem noi și îi motivează să ne ajute la nevoie.

Sfatul meu pentru cei care vor să facă voluntariat este să caute o cauză de care le pasă cu adevărat, de care sunt legați într-un fel sau altul. Eu însămi am venit în România printr-un program de voluntariat care trebuia să dureze doi ani. Am rămas aici pentru că am simțit o adevărată pasiune, o nevoie incredibilă de a ajuta copiii săraci să primească o educație de calitate. Se fac în curând 13 ani!

Multe nedreptăți se întâmplă în lumea asta, din păcate și multe cauze sociale merită interes. Dar ele nu ne afectează pe toți în aceeași măsură. Un proces serios de introspecție poate aduce la suprafață curiozități și convingeri care așteaptă de mult să fie răsplătite. Pe noi, ong-iștii, ne bucură voluntarii pasionați.

Am și o sugestie pentru angajatori, dacă tot am deschis subiectul: încurajați și finanțați proiectele personale ale angajaților, adică *pet projects*, cum spun americanii. Deschideți în companiile dumneavoastră un „Fond pentru proiectele angajaților". Ar putea să-și pună în aplicare diverse proiecte chiar prin intermediul companiei. Acordați ceva ore libere și câțiva bănuți și cereți un scurt raport în care să povestească ce-au făcut cu banii și ce rezultate au obținut! Și povestiți-mi și mie ce proiecte ați pus în practică împreună pe Fanpage-ul Leslie Hawke. Facebook, desigur.